

сте молили да ви прѣмѣсгатъ въ гр. X., а г. А. — въ гр. У. Даджть ви най-положителни увѣрения, че може, или ви се каже, че зависи отъ министра, а министра ви прати при началниците си. Въ края на августъ, ако не и прѣзъ септемврий, получавате назначение за У., а г. А. — за X. Нито вий искате тамъ, нито той, и не-заетитѣ прѣдмети позволяватъ да се изпълни желанието на двама ви. Но не, не може, — министра тѣй казалъ; въ който щете градъ, само въ този не. — Или вий сте имали неприятности съ тогова и оногова, искате да се изследва работата и да се накаже виновния; мѣстятъ ви, ако искате да останете дѣто сте, — не ви мѣстятъ, ако сте изказали желание да бѫдето прѣмѣстенъ. И т. н. и т. н. Така противъ воля мѣстени или държани на едно мѣсто има всѣка година съ стотини. Безъ съмнѣние, въ много случаи това може да се налага отъ една или друга важна причина, а не отъ зла воля; но нито единъ путь министерството не е дѣйствуvalо по начинъ, койго би давалъ гаранция за обективност и безпристрастие. И резултатътъ е биль: — или озлобяване или истиване къмъ работата. И въ една и въ другия случай вашето психическо състояние прави учителската ви работа безплодна и мъртва. Дѣйствително, науката отдавна е подложила учителската дѣятельность подъ своя анализъ, опредѣлила е най-строго и „начина“, и „пихти“, и „метода“ и е посочила за всѣки отдѣленъ случай, какво и какъ трѣбва да се работи въ класса, тѣй че, на гледъ, за самия учителъ не е останало вече нищо самъ да направи: неговото душевно състояние е безразлично. Но това е само на гледъ, и само за стоящия отвѣнъ. А тежко на онзи учителъ, който би помислилъ, че и послѣдната тайна на учителството е скрита въ книгите. Такъвъ може